

нѣкого или да размирявамъ народъ-тъ, нито въ съборища-та, нито въ градъ-тъ.

13. Нито могатъ да докажатъ това за което мя обвиняватъ сега.

14. А това ти исповѣдувамъ, че споредъ учение-то, което *ты* наричатъ ересь, така служж на отеческый-тъ *нашъ* Богъ, като вѣрувамъ всичко щото е писано въ законъ-тъ и пророцы-тъ ;

15. И имамъ и надеждж на Бога, коѣкто и тѣ сами прїиматъ, че ще да бѣде въскръсеніе на мъртвы-тъ, на праведны и неправедны.

16. На това азъ ся стараѣж, да имамъ всякога непорочнж съвѣсть и прѣдъ Бога и прѣдъ чловѣцы-тъ.

17. И слѣдъ много години дойдохъ да сторѣж милостыни на народъ-тъ си и приношенія.

18. А между това Іудей нѣкои си отъ Азіѣж, намѣрихж мя очищенъ въ храмъ-тъ, не съ много народъ, нито съ мѣлвж.

19. Които ако да имахж нѣщо връхъ мене трѣбаше да ся прѣдставятъ прѣдъ тебе, и да мя обвинятъ.

20. Или тѣ сами да рекжтъ, ако сж намѣрили въ мене нѣкоѣж неправдж, когато прѣдстанжхъ прѣдъ съборище-то ;

21. Освѣнь *ако е* за единый-тъ тойзи гласъ, що извикахъ като стояхъ между тѣхъ : Че *поради учение-то* за въскръсеніе-то на мъртвы-тъ мя сждите вы днесъ.

22. Това като чу Феликсъ, отложи *сждбж-тж* имъ, понеже знаеше по точно за това учение, и рече : Кога слѣзе тысящникъ-тъ Лисія, ще испытамъ наздраво за *распрѣж-тж* ви.

23. И повелъ стотнику да вардятъ Павла, и да има спокойствіе, и да не въспиратъ никого отъ познаницы-тъ му да му послужатъ или да дохождатъ при него.

24. Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съсь женж си Друсилліѣж, която бѣше Іудейанка, и прати та повыка Павла, и слуша отъ него за вѣрж-тж въ Христа *Исуса*.

25. И когато говоряше той за правдж и за въздържаніе и за